

hvis Rigtighed i Principet jeg maa anerkende.

Jeg finder mig saa meget mindre forandriget hertil, som den væsentligste Betænkelse, der er reist imod Loven, er udiakt at være den Hindring, som ved samme kan antages at ville blive lagt iveien for en senere Omorganisation af Udskrivningsvæsenet, om en saadan skulde blive anseet for nødvendig. Forskjellen imellem Fleertallets Indstilling og nærværende afvigende Formening indskrænker sig imidlertid i saa Henseende til det større Pensjons-Beløb, som efter dette sidste vil tilfalde Udskrivningsscheferne i Tilfælde af deres Afstedigelse, og undersøger man dette Beløbs Størrelse, vil man finde, at dette Hensyn næppe kan ansees at være af den Betydning, at man derved skulde fristes til at tilføje et Princip, som man ellers vilde ansee for gavnligt. Der kan i saa Tilfælde kun blive Spørgsmaal om Pensionering i det Høieste af 8 Mænd, af hvilke dog 3 nu ere fast ansatte, og af de øvrige maa det ventes, at flere til enhver Tid ville egne sig til, og altsaa kunne antages at ville opnaae anden Ansættelse i Statens Tjeneste.

Udvalgets Fleertal, der ikke kan frafalde sin Formening om det Urigtige i nu at vanskeliggøre en Omordning af Udskrivningsvæsenet ved at vedtage Lovudkastet, har imidlertid troet, at der navnlig med Hensyn til, at der alt er hængaaet flere Aar, siden Loven af 23de Marts 1851 udkom, kunde være Joie til at imødekomme Ministeriet ved at bestemme, at de Mænd, der i Medhold af Lov af 23de Marts 1851 § 2. constitueredes som Udskrivningsschefer, kunne ved deres Afgang fra disse Forretninger erholde Pension, beregnet efter den Gage og øvrige Indtægter, som de have oppebaaret i tidligere

civil eller militair Embedsstilling, men saaledes at den Tid, hvori de have fungeret som constituerede Udskrivningsschefer, bliver at tage i Betragtning ved Beregningen af deres Tjenestetid, og at deres Enker og Efterladte tillægges samme Pension, som de vilde have erholdt, saafremt Mændene havde været fast ansatte Udskrivningsschefer.

Udvalgets Mindretal slutter sig subsidiært hertil.

J. Genhold hertil foreslaaer Udvalgets Fleertal Lovudkastet affattet saaledes:

„De i Medfør af Loven om Udskrivningsvæsenets Omordning m. m. af 23de Marts 1851 § 2. constituerede Udskrivningsschefer skulde, naar de afgaae fra denne Stilling, være berettigede til at erholde Pension, beregnet efter de Embedsindtægter, som tilkom dem, førend de modtog den ommeldte Constitution, og bliver derhos den Tid, hvori de have fungeret som Udskrivningsschefer, at regne dem tilgode ved Pensionens Ansættelse.

Deres Enker og andre Efterladte erholde samme Pension, som der vilde have tilkommet dem, saafremt Mændene havde været fast ansatte som Udskrivningsschefer.“

Mindretallet (van Doctum) indstillter, at Regeringens Lovforslag vedtages uforandret.

Det bemærkes, at Udvalgets Medlem, Cancelliraad Petersen, ved Bortreise har været forhindret i at underskrive Betænkningen, men han har deeltaget i Udvalgets Forhandlinger og har erklæret sig enig i den af Minoriteten gjorte Indstilling.

Bregendahl, van Doctum.
Drofforer.

Müller.

Schering,
Formand.